

PROP DE VOSALTRES

La Jornada de la Sagrada Família

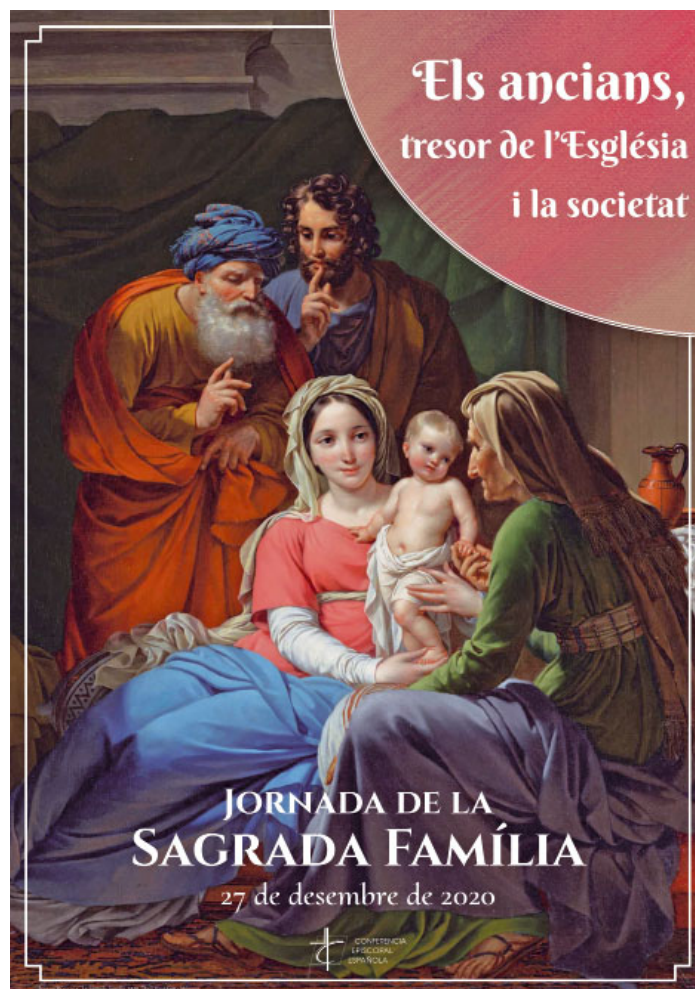
Benvolguts diocesans:

En la Jornada de la Família que anualment celebrem en aquest temps de Nadal els cristians posem la mirada en la Sagrada Família, formada per Jesús, Maria i Josep. La tenim com a model d'actuació per a les nostres pròpies famílies en l'amor, en el respecte a la dignitat dels altres, en la gratuïtat del servei i ajuda, en el valor de la vida i de l'educació dels seus membres; i, sobretot, en la càlida intimitat amb el Pare Déu.

L'Església ha valorat molt la institució familiar com un regal de Déu a la humanitat i com la primera societat natural, titular de drets propis i originaris, i la situa en el centre de la vida social. El Concili Vaticà II deia que la família és la cèl·lula primera i vital de la societat, que és una institució divina, fonament de la vida de les persones i model de tota organització social.

En el nostre àmbit diocesà mai no ens cansarem de valorar la família i d'agrair tot el servei que presta a l'activitat evangelitzadora de l'Església i a la cohesió social. Tot això, afegit a la seva percepció tan positiva de tothom —fins i tot dels membres més joves— ens anima a insistir a reconèixer la importància fonamental que té per a la nostra societat —la d'ara i la del futur— tant en les crisis econòmiques i socials com en els moments de bonança i expansió.

En aquesta Jornada cada any es destaca un aspecte de la institució familiar. En el 2020 s'ha centrat l'atenció en els avis de les famílies i se li ha donat un títol que no té res d'exagerat, «**Els ancians, tresor de l'Església i de la societat**».

Em commou quan un personatge famós de l'esport o de la cançó, amb tant seguiment popular, conta la seva història personal i recorda alguna anècdota relacionada amb els seus avis, als quals enalteix o admira; i alguns ho fan amb llàgrimes de tendresa i gratitud. Perquè els nostres padrins formen part substancial del creixement i de l'amor que

hem rebut. Els devem molt no sols pels objectes materials sinó, sobretot, per les seves paraules, plenes de saviesa; pels seus gestos, plens d'afecte; pels seus desitjos, replets d'esperança, honestat i ànsies de veure realitzades les nostres expectatives personals i professionals.

Reconeixem amb satisfacció l'actitud dels avis. Formen part indiscutible de la família més íntima i pròxima. Encara que no visquem sota un mateix sostre, de cap manera desapareix el vincle. Ens agrada visitar-los als seus domicilis, que ens convidin a menjar, que ens reservin un petit àmbit dins del seu espai vital. I ells gaudeixen de la nostra companyia, de les nostres ocurrencies, dels èxits escolars; també lamenten els nostres fracassos i pors, les nostres dificultats i nerviosismes. Tot contribueix al creixement i a la col·laboració mútua.

Als molts serveis que demanem als avis, m'atreveixo a afegir-ne un altre: que no oblidin la seva dimensió religiosa i que ajudin els seus nets a resar, a viure amb autenticitat cristiana els sagraments de la iniciació, a acostar-los a Jesucrist, el Senyor de tots.

Acabo amb unes suggeridores frases de la Paraula de Déu: «Aixeca't al davant de l'ancià i honora els seus cabells blancs» (Levític). «Que n'és, de bonica, la saviesa en la gent d'edat, i en els homes importants,

el seny i els bons consells!». «Fill meu, acull el teu pare quan sigui vell, no l'entristeixis durant tota la seva vida» (Eclesiàstic).

Amb la meua benedicció i afecte,

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Campanya de Nadal de la Pastoral Penitenciària

La Delegació de Pastoral Penitenciària de Lleida ha engegat la campanya de Nadal centrada en la llar d'acollida «Pare Jofré» i les famílies dels presos.

La delegació ha detectat un increment d'interns que necessiten sortir de permís. Per això, la campanya té com a objectius tenir mitjans econòmics

per a la llar «Pare Jofré» per a l'acollida de permisos penitenciaris i llibertats definitives per als presos i expressos.

A més, pretén ajudar als exinterns que han complert la seva condemna per normalitzar la seva vida en llibertat. També vol becar a les famílies dels presos amb ajudes d'alimentació, per

pagar subministraments i viatges per ajudar els seus familiars. I per altra banda, facilitar als interns estrangers la comunicació telefònica amb la seva família.

Més informació: <http://www.bisbatlleida.org/ca/content/campanya-de-nadal-de-la-delegaci%C3%B3-de-pastoral-penitenci%C3%A0ria-0>.

CERCA DE VOSOTROS

La Jornada de la Sagrada Familia

Queridos diocesanos:

En la Jornada de la Familia que anualmente celebramos en este tiempo de la Navidad ponemos los cristianos la mirada en la Sagrada Familia, la formada por Jesús, María y José; la tenemos como modelo de actuación para nuestras propias familias en el amor, en el respeto a la dignidad de los otros, en la gratitud del servicio y ayuda, en el valor de la vida y de la educación de los miembros de la misma. Sobre todo en la cálida intimidad con el Padre Dios.

La Iglesia ha valorado mucho la institución familiar como un regalo de Dios a la humanidad y como la primera sociedad natural, titular de derechos propios y originarios y la sitúa en el centro de la vida social. Decía el Concilio Vaticano II que la familia es la célula primera y vital de la sociedad; es una institución divina, fundamento de la vida de las personas y prototipo de toda organización social.

A nuestro nivel diocesano nunca nos cansaremos de valorar la familia y de agradecer todo el servicio que presta a la actividad evangelizadora de la Iglesia y a la cohesión social. Esto mismo unido a la percepción tan positiva de todos, incluso de los miembros más jóvenes, nos anima a insistir en reconocer la importancia fundamental que tiene para nuestra sociedad; la de ahora y la del futuro, tanto en las crisis económicas y sociales como en los momentos de bonanza y expansión.

En esta Jornada cada año se resalta un aspecto de la institución familiar. En 2020 se ha centrado la atención en los abuelos de las familias y se le ha dado un título que no tiene nada de exagerado, «**Los ancianos, tesoro de la Iglesia y de la sociedad**».

Me conmueve cuando un personaje famoso del deporte o de la canción, con tanto arrastre popular, cuenta su historia personal y recuerda alguna anécdota relacionada con sus abuelos a los que ensalza o admira; algunos de ellos lo hacen con lágrimas que expresan ternura y gratitud. Porque nuestros abuelos forman parte sustancial del crecimiento y del amor que hemos recibido. Les debemos mucho no sólo por los obsequios materiales sino sobre todo, por sus palabras, llenas de sabiduría; por sus gestos, llenos de cariño; por sus deseos, repletos de esperanza, honestidad y ansias de ver cumplidas nuestras expectativas personales y profesionales.

Reconocemos con agrado la actitud de los abuelos. Forman parte indiscutible de la familia más íntima y cercana. Aunque no vivamos bajo un mismo techo, de ningún modo desaparece el vínculo. Nos agrada visitarles en sus domicilios, que nos inviten a comer, que nos acompañen al colegio, que nos reserven un pequeño ámbito dentro de su espacio vital. Y ellos disfrutan de nuestra compañía, de nuestras ocurrencias, de los éxitos escolares; también lamentan nuestros fracasos y miedos, nuestras dificultades y nerviosismos. Todo contribuye al crecimiento y a la colaboración mutua.

A los muchos deberes que imponemos a los abuelos, me atrevo a pedirles uno más: que no olviden su dimensión religiosa y que ayuden a sus nietos a rezar, a vivir con autenticidad cristiana los sacramentos de la iniciación, a acercarlos a Jesucristo, el Señor de todos.

Termino con unas sugerentes frases de la Palabra de Dios: «Álzate ante las canas y honra al anciano» (Levítico) «¡Qué bien sienta a los ancianos la sabiduría, y a los ilustres la reflexión y el consejo». «Hijo, cuida a tu padre en su vejez y durante su vida no le causes tristeza» (Eclesiástico).

Con mi bendición y afecto,

† **Salvador Giménez Valls**
Obispo de Lleida

Ramon Prat presenta el seu últim llibre

L'IREL va acollir, el passat dijous 3 de desembre, la presentació virtual del llibre *Anacoreta a la ciutat* de Ramon Prat. A la presentació hi van participar més de 60 persones a través de la plataforma Zoom.

Manel Mercadé, director del centre, va presentar a Mn. Ramon Prat com a sacerdot, ànima mater de l'IREL i persona que acompanya a persones. A la presentació hi van participar Joan Viñas, metge i exrector de la UdL, Anna Maria Agustí, psicòloga, i Lluís Pagès de Pagès Editors.

Per la seva banda, Joan Viñas va recordar quan va conèixer a Ramon Prat a l'antiga escola de Teologia. Va definir el llibre «com el seu testament, que es presenta la certesa intuïtiva de la presència de Déu a les nostres vides». Viñas va

explicar l'estructura del llibre i va destacar les figures que han marcat la trajectòria de l'autor com Charles de Foucauld i Josep Maria Rovira Belloso.

Anna Maria Agustí va definir el llibre com a «paraules clares, revelades, que interpel·len». «Amb aquest llibre Ramon Prat continua exercint de mestre i de metge». Li va agrair no defugir del dolor i que mostri que «la vida té sentit fins

i tot, en el moment més fosc, un moment que la nostra societat allunya».

Per la seva banda, Ramon Prat va agrair les paraules dels assistents. Va recordar que la seva motivació és la mateixa que «quan em vaig enamorar del Crist amb quinze anys». Va acabar la seva intervenció amb una frase «no tinc res més a dir, i si dic alguna cosa serà Jesucrist».

Sorteig solidari en benefici de Mans Unides

El passat 2 de desembre es va celebrar el sorteig de les peces d'art donades per artistes lleidatans a benefici de Mans Unides, i per les quals es van poder adquirir butlletes per poder participar en aquesta iniciativa solidària. Les obres i també els treballs, fets a mà per part de voluntàries de l'entitat, es van poder visitar a la Regidoria de Cultura des del 25 de novembre fins al 2 de desembre. El sorteig va tenir lloc amb la presència de notari i va comptar amb un reduït nombre de persones com a precaució per la pandèmia.

Aquest any, Mans Unides presentava més d'una setantena de pintures i escultures donades pels artistes de Lleida i territori. També es podrien adquirir una gran varietat de labors i objectes artesanals i els diners recollits es destinaran a projectes de l'entitat. El resultat del sorteig es pot consultar al document publicat a la web del Bisbat i al qual es pot accedir a través del següent link (<http://www.bisbatlleida.org/ca/content/sorteig-dobres-dart-benefici-de-mans-unides>).

A causa de la pandèmia i gràcies al compte que va obrir la Xarxa sociocaritativa del Bisbat de Lleida per a les emergències tan flagrants que s'estan produint, una part dels diners recollits van destinats, alhora, i a petició de Càritas de Madagascar, a un projecte d'emergència alimentària i sanitària per a 1.200 persones, concretament al municipi de Fianarantsoa.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

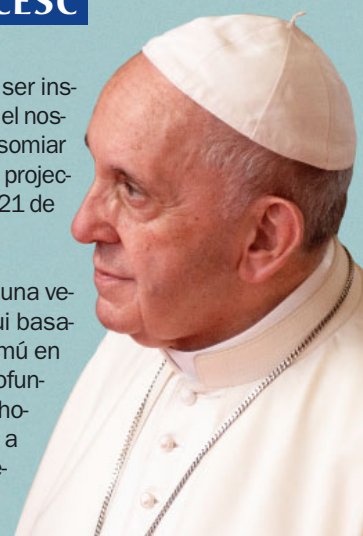

@Pontifex: «Avui, la naturalesa que ens envolta ja no és admirada, sinó "devorada". Cal tornar a contemplar; per a no distreure'ns amb mil coses inútils, hem de retrobar el silenci; perquè el cor no emmalalteixi, cal aturar-se» (21 de setembre).

@Pontifex: «Cadascú és important als ulls de Déu, cadascú pot transformar una mica el món contaminat per la voracitat humana en la realitat bona volguda pel Creador» (21 de setembre).

@Pontifex: «Estem cridats a ser instruments de Déu Pare perquè el nostre planeta sigui el que Ell va somiar en crear-lo i respongui al seu projecte de pau, bellesa i plenitud» (21 de setembre).

@Pontifex: «Hem de buscar una veritable fraternitat, que estigui basada sobre el nostre origen comú en Déu. El desig de pau està profundament inscrit en el cor de l'home i no ens hem de resignar a res menys que això» (21 de setembre).

VIDES DE SANTS (X)

Santa Llúcia

Llúcia, derivat del llatí *lux lucis*, significa «lluminosa», «resplendent».

Nascuda l'any 283 a Siracusa, illa de Sicília, fou traspasada el 304 dC, a la mateixa ciutat, a l'edat de vint anys. De la seva biografia es coneixen poques dades històriques.

Segons la creença popular, Llúcia, filla de pares benestants, hauria perdut el seu pare quan era una nena. Ella havia decidit consagrar la seva vida a Déu, i fer un vot de castedat, emperò, la seva mare, Eutíquia, la va prometre amb un home pagà de casa acomodada. Llúcia volia que la seva mare l'alliberés d'aquell compromís, així que la va portar a resar a la tomba de santa Àgata, per a pregar que la curés de la disenteria que patia de feia quatre anys. La malaltia es va curar, i la seva mare va accedir a derogar el prometatge i a repartir la dotació entre els pobres. Emperò, el seu pretendent va denunciar-la com a cristiana a un tribunal romà. Llúcia fou jutjada, forçada a foragitar la fe cristiana i a l'adoració dels déus pagans, com l'emperador Diocleciana. També la tenallaren amb oli bullent, ferros roents a la carn i flames que no li feien gens de mal; inclosa l'extracció dels ulls amb una espasa, altrament, segons la llegenda, encara hi continuà veient. Tanma-

teix, en algunes fonts, s'afirma que ella mateixa se'ls va treure i els va enviar al pretendent rebutjat dins d'un plat. Finalment fou decapitada. Les seves despulles reposen a l'Església de San Geremia a Venècia.

Fou canonitzada al segle VI. És la patrona dels cecs i és la protectora de la vista i de les seves malalties. A Catalunya, d'estudiants i modistes, perquè empraven la vista en les seves tasques. A la vegada, també és la preservadora dels pobres, dels nens malalts, dels camperols i de molts oficis on es requereix la vista: electricistes, xofers, afiladors, dissenyadors gràfics o escriptors. En la seva iconografia ens apareix jove, amb la palma del martiri, una espasa, i els dos ulls a sobre d'una safata. En els seus atributs, també pot mostrar un llibre o un llum d'oli. A l'Església de Sant Llorenç de Lleida hi podem visualitzar el Retaule de Santa Llúcia de Bartomeu de Robió, i que data del segle XIV.

La seva festivitat se celebra el 13 de desembre, la nit més llarga de l'any, segons el calendari julià. Fou la data suposada del seu martiri.

Josep Maria Corretger Olivart

REFLEXIONS

Ben a prop nostre

Fa uns dies, anant cap a casa, en una cruïlla vaig treure el mòbil de la butxaca de la jaqueta. Hi portava també, així ho pensava, tres fundes de plàstic en les quals guardo targetes del transport públic, targetes sanitàries i el DNI. Després de revisar l'agenda, retorno el mòbil a la butxaca i noto que només hi ha dues fundes de plàstic. Penso que la tercera la decau haver oblidat a casa. Travesso el carrer pel pas de vianants i segueixo per l'altra vorera. Havia caminat entre trenta o quaranta metres i vaig veure que, des de la vorera que havia deixat, em feia senyals un home vestit amb un mono de treball, el qual sostenia a la mà una de les meves fundes. Decidit, creuà el carrer i em digué: «He vingut a portar una nevera a un domicili d'aquest carrer i quan anava a entrar-la pel portal de l'edifici, al girar-me, he vist que li queia quelcom a vostè. He deixat la nevera i, corrent els trenta o quaranta metres que ens separaven, pretenia collir-la del terra i retornar-la-hi. Quan he arribat a la cruïlla, vostè ja havia creuat. He tornat enrere, a tocar de la nevera, i quan l'he vist passar per aquesta vorera, he fet senyals perquè s'aturés i, ara sí, retornar-li el que és seu». Li agraeixo el gest, la bona disposició, els esforços esmerçats. Torna a l'altra vorera per lliurar, finalment, la nevera i, com a comiat, alça la mà amb el dit polze enlaire.

Encara sobtat per la situació generada a partir d'un fet tan senzill com perdre uns carnets, sorprès per l'actitud de servei d'aquest obrer sud-americà, per la diligència en actuar, per la disponibilitat i per l'alegria del seu rostre, penso en l'evangeli del dia: «Els digué una paràbola: Mireu la figuera i els altres arbres: quan veieu que comencen a brotar, coneixeu que l'estiu ja és a prop. Igualment, quan veureu que succeeix tot això, sapigüeu que és a prop el Regne de Déu» (Lc 21,29-31). És ben cert que darrere dels fets de cada dia s'amaga, sovint, la presència de Déu, en els fets i en les persones. Cal anar amb els ulls ben oberts, també amb el cor, per descobrir aquesta presència que hi batega ben viva. Descobrir trets del Regne, que és ben a prop nostre.

Som en el temps de Nadal, que ens apropa a Jesús i al Regne. Descubrim la seva presència en el portal dels nostres pessebres i en el dia a dia del carrer, en les persones que hi transiten i en els fets que hi esdevenen. És ben a prop nostre!

Enric Puig Jofra, SJ

Nomenaments

Mons. Salvador Giménez Valls, bisbe de Lleida, ha signat els següents nomenaments:

- **María José Rosell Farré**, torna a ser nomenada secretària general de Càritas Diocesana de Lleida, amb data 20.11.20.
- **Amadeu Bonet Boldú**, nomenat consiliari de la Fundació Verge Blanca, amb data 01.12.20.
- **Mn. Juan Carlos Mandje Bote**, nomenat rector de les parròquies de Sant Joan Baptista de Benavent de Segrià i Sant Sebastià Màrtir de Vilanova de Segrià; nomenat capellà i confessor de la Comunitat de la Casa de Lleida i del Col·legi

Mater Salvatoris, confessor de la Comunitat de la Casa de Lleida de la Companyia del Salvador, amb data 01.12.20.

- **Mn. Santiago Mataix Gabaldón**, nomenat rector de les parròquies de Sant Martí Bisbe dels Alamús i Sant Miquel Arcàngel de Bell-lloc d'Urgell, amb data 01.12.20.
- **Mn. Jaume Pons Bosch**, nomenat confessor del Monestir del Sagrat Cor de les Carmelites Descalces de Lleida, amb data 01.12.20.
- **M. Paula Martínez Gomáriz, M. Elena Obando Bigeriego, i M. Leticia Jiménez Van-Kuijk**, nomenades ministres extraordinàries de l'Eucaristia, amb data 01.12.20.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (litúrgia de les hores: 1a setmana) [1Jo 1,5-2,2 / Sl 123 / Mt 2,13-18]. Sants Innocents, mrs. a Betlem i rodalia; santa Dòmina, vg. i mr.; sant Abel, fill d'Adam i Eva.

29. □ Dimarts [1Jo 2,3-11 / Sl 95 / Lc 2,22-35]. Sant Tomàs Becket (1118-1170), bisbe de Canterbury i mr.; sant David (s. XI-X aC), rei de Judà i d'Israel i profeta, conqueridor de Sió; sant Tròfim, bisbe.

30. □ Dimecres [1Jo 2,12-17 / Sl 95 / Lc 2,35-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.;

sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dijous [1Jo 2,18-21 / Sl 95 / Jo 1,1-18]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

GENER 2021

1. □ Divendres [Nm 6,22-27 / Sl 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel); Mare de Déu de Begoña; sant Con-

cordi, prev. i mr.; santa Eufrosina, vg.; sant Almaqui, mr.

2. □ Dissabte [1Jo 2,22-28 / Sl 97 / Jo 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nazianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església; Mare de Déu, auxili dels cristians; commemoració de la vinguda de la Mare de Déu a Saragossa; sant Macari, abat; sant Isidor d'Antioquia, bisbe i mr.; sant Adelard (753-826), abat, cosí de Carlemany; santa Emma, vg.

3. □ Diumenge vinent, II després de Nadal (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Sir 24,1-4.12-16 / Sl 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jo 1,1-18 (o bé, més breu: 1,1-5.9-14)]. Santíssim Nom de Jesús; sant Anter, papa (grec, 235-236) i màrtir; santa Genoveva (s. V), verge, patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustiniana); sant Daniel, màrtir; sant Atanasi, màrtir; sant Josep Maria Thomasi, prevere teatí, cardenal; beat Alan de Solminiac, bisbe; beat Ciríac-Elies de Chavara, prevere carmelità.

La Sagrada Família (B)

COMENTARI

«Els meus ulls han vist el Salvador»

Avui la litúrgia ens convida a tenir una mirada de fe sobre el misteri que anem contemplant aquests dies de Nadal. Ho diu clarament la carta als hebreus: *Gràcies a la fe, Abraham... obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir; gràcies a la fe... Abraham, obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel.* Aquest text fa referència al que hem llegit a la primera lectura: *El Senyor li va fer sentir la seva paraula [a Abraham]: No serà pas aquest el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu. Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència. Abraham cregué en el Senyor... Sara va concebre i va donar un fill a Abraham... just al temps que Déu li havia predit.* Déu sempre és fidel a la seva paraula i d'un home caduc pot fer néixer una gran descendència. Abraham es fià de Déu. Va creure que podia fer allò que humanament era impossible.

Però el descendent per excel·lència d'Abraham és Jesús. Ens cal també la fe per a descobrir-lo. *Els pares de Jesús, plens de fe, el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor.* I allí un home, ple de fe, com Simeó descobreix en Jesús el Messies que havia de veure abans de morir segon *la revelació de l'Esperit Sant.* Proclama: *Ara Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau com li heu promès. Els meus ulls han vist el Salvador.* El mateix fa Anna, profetessa: *Donava gràcies a Déu i parlava del nen a tots els qui esperaven el temps en què Jerusalem seria redimida.* Un cop més, Déu fa allò que humanament és impossible. Ells creien en les promeses de Déu, eren homes i dones de fe i van saber descobrir en aquell infant, semblant a altres infants al Salvador, al Redemptor. Només per la fe descobrirem en l'infant de Betlem, aparentment un nen com els altres, al Déu fet home, al Salvador del món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,1-6;21,1-3)

En aquells dies, el Senyor va fer sentir la seva paraula a Abram en una visió i li digué: «No tinguis por, Abram: jo soc el teu protector. La teva recompensa serà molt gran.» Abram li respongué: «Senyor, Déu meu, què em donareu? Jo me'n vaig sense fills, i l'hereu de casa haurà de ser Elièzer de Damasc.» Abram afegí: «No m'heu donat descendència i el meu hereu haurà de ser un dels meus servidors.» Llavors el Senyor li va fer sentir la seva paraula i li digué: «No serà pas aquest, el teu hereu: serà el fill que naixerà de tu.» Després el Senyor el va fer sortir a fora i li va dir: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs, així serà la teva descendència.» Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. El Senyor visità Sara tal com havia dit, i va complir en ella allò que havia promès. Sara va concebre i va donar un fill a Abraham a les seves velleses, just al temps que Déu li havia predit. Abraham va posar el nom d'Isaac al fill que li havia nascut, que Sara li havia infantat.

► Salm responsorial (104)

R. *El Senyor, el nostre Déu recorda sempre l'aliança.*
Enaltiu el Senyor, proclameu el seu nom, / feu conèixer entre els pobles les seves gestes. / Dediqueu-li càntics, acompanyeu-los amb cítares, / feu l'elogi de les seves meravelles. R.

Glorieu-vos del seu nom sagrat, / alegreu-vos els qui busqueu el Senyor. / Penseu en el Senyor i en el seu poder, / busqueu sempre la seva presència. R.

Recordau les meravelles que ell obrà, / els seus prodigis i les seves decisions. / Descendents d'Abraham, el seu servent, / fills de Jacob, el seu elegit. R.

Recorda sempre l'aliança, / la promesa feta per milers de generacions, / l'aliança pactada amb Abraham, / el jurament fet a Isaac. R.

► Lectura de la carta als cristians hebreus

(He 11,8.11-12.17-19)

Germans, gràcies a la fe, Abraham, quan Déu el cridà, obeí a la invitació d'anar-se'n a la terra que havia de posseir en herència. Sortí del seu país sense saber on aniria. Gràcies a la fe, igual que Sara, que era estèril, Abraham obtingué la capacitat de fundar un llinatge, tot i la seva edat avançada; i és que va creure en la fidelitat de Déu que li ho havia promès. Per això d'un sol home, ja caduc, en nasqué una descendència tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar. Gràcies a la fe, Abraham, posat a prova, oferí el seu fill Isaac. I era el seu fill únic que oferia, el que havia rebut les promeses. Déu havia dit d'ell: Per Isaac tindrà la descendència que portarà el teu nom. Però Abraham confiava que Déu seria prou poderós per ressuscitar un mort. Per això recobrà el seu fill, com una prefiguració d'aquesta veritat.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Lluç

(Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor. I quan hagueren complert tot el que ordenava la Llei del Senyor, se'n tornaren a Galilea, al seu poble de Nazaret. El noi creixia i es feia fort, era entenimentat i Déu li havia donat el seu favor.

► Lectura del libro del Génesis (Gén 15,1-6;21,1-3)

En aquellos días, el Señor dirigió a Abrán, en una visión, la siguiente palabra:

«No temas, Abrán, yo soy tu escudo, y tu paga será abundante». Abrán contestó: «Señor Dios, ¿qué me vas a dar si soy estéril, y Eliezer de Damasco será el amo de mi casa?». Abrán añadió: «No me has dado hijos, y un criado de casa me heredará».

Pero el Señor le dirigió esta palabra: «No te heredaré ese, sino que uno salido de tus entrañas será tu heredero».

Luego lo sacó afuera y le dijo: «Mira al cielo, y cuenta las estrellas, si puedes contarlas». Y añadió: «Así será tu descendencia». Abrán creyó al Señor y se le contó como justicia. El Señor visitó a Sara, como había dicho. El Señor cumplió con Sara lo que le había prometido. Sara concibió y dio a Abrahán un hijo en su vejez, en el plazo que Dios le había anunciado. Abrahán llamó Isaac al hijo que le había nacido, el que le había dado Sara.

► Salmo responsorial (104)

R. *El Señor es nuestro Dios, se acuerda de su alianza eternamente.*

Dad gracias al Señor, invocad su nombre, / dad a conocer sus hazañas a los pueblos. / Cantadle al son de instrumentos, / hablad de sus maravillas. R.

Gloriaos de su nombre santo, / que se alegren los que buscan al Señor. / Recurrid al Señor y a su poder, / buscad continuamente su rostro. R.

Recordad las maravillas que hizo, / sus prodigios, las sentencias de su boca. / Estirpe de Abrahán, su siervo; / ¡Hijos de Jacob, su elegido! R.

Se acuerda de su alianza eternamente, / de la palabra dada, por mil generaciones; / de la alianza sellada con Abrahán, / del juramento hecho a Isaac. R.

► Lectura de la carta a los hebreos

(Heb 11,8.11-12.17-19)

Hermanos:

Por la fe obedeció Abrahán a la llamada y salió hacia la tierra que iba a recibir en heredad. Salió sin saber adónde iba. Por la fe también Sara, siendo estéril, obtuvo vigor para concebir cuando ya le había pasado la edad, porque consideró fiel al que se lo prometía.

Y así, de un hombre, marcado ya por la muerte, nacieron hijos numerosos, como las estrellas del cielo y como la arena incontable de las playas. Por la fe, Abrahán, puesto a prueba, ofreció a Isaac: ofreció a su hijo único, el destinatario de la promesa, del cual le había dicho Dios: «Isaac continuará tu descendencia». Pero Abrahán pensó que Dios tiene poder hasta para resucitar de entre los muertos, de donde en cierto sentido recobró a Isaac.

► Lectura del santo Evangelio según san Lucas

(Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor. Y, cuando cumplieron todo lo que prescribía la ley del Señor, Jesús y sus padres volvieron a Galilea, a su ciudad de Nazaret. El niño, por su parte, iba creciendo y robusteciéndose, lleno de sabiduría; y la gracia de Dios estaba con él.